

Ο αρχαίος πλούτος της Θρακικής ακτής

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Το ένα από τα δύο πηγάδια της οικίας των κλασικών χρόνων. Ο καθαρισμός του απέδωσε σημαντικό αριθμό κινητών ευρημάτων.

Μεγάλη ποσότητα κεραμικής και αμφορέων αλλά και πολυάριθμα χάλκινα και αργυρά νομίσματα, ακροκέραμα, πήλινα υφαντικά βάρη, πήλινα ειδώλια και κοσμήματα συγκαταλέγονται στα κινητά ευρήματα της ανασκαφικής και της επιφανειακής έρευνας στη χερσόνησο της Μολυβωτής του νομού Ροδόπης.

Προϊόν συνεργασίας της Εφορείας Αρχαιοτήτων Ροδόπης και της Αμερικανικής Σχολής Κλασικών Σπουδών στην Αθήνα, η ανασκαφή εντάσσεται σε πενταετές ερευνητικό πρόγραμμα που συσπείρωσε αρχαιολόγους, φοιτητές και υποψήφιους διδάκτορες τόσο από την Ελλάδα όσο και από τις Ηνωμένες Πολιτείες αλλά και ερευνητικά ιδρύματα και πανεπιστήμια από άλλες χώρες, όπως ο Καναδάς και η Πορτογαλία. Εκ μέρους της ελληνικής πλευράς στο πρόγραμμα συμμετείχαν οι αρχαιολόγοι Δόμνα Τερζοπούλου και Μαρίνα Τασακλάκη. Επικεφαλής της αμερικανικής επιστημονικής ομάδας ήταν ο Nathan Arrington, επίκουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου του Πρίνστον. Ο Thomas Tartaron, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Πενσιλβάνια, ήταν υπεύθυνος για τη διεξαγωγή της επιφανειακής έρευνας.

Τα ερείπια της τειχισμένης πόλης, που εντοπίστηκαν στη χερσόνησο της

Μολυβωτής, 25 περίπου χιλιόμετρα νοτιοδυτικά της Κομοτηνής, συνδέθηκαν ήδη από τη δεκαετία του 1950 από τον καθηγητή Γεώργιο Μπακαλάκη με τη Στρώμη, μία αποικία των Θασίων, την οποία αναφέρει ο Ηρόδοτος όταν περιγράφει την πορεία του Ξέρξη στη θρακική ακτή. Ωστόσο η ταύτιση της πόλης δεν έχει ακόμη επιβεβαιωθεί επιγραφικά. Φέτος η ανασκαφική έρευνα εστίασε το ενδιαφέρον της στην πλήρη αποκάλυψη μιας οικίας των κλασικών χρόνων (5ος-4ος αι. π.Χ.) με εξωτερικές διαστάσεις 18,5 X 18,5 μ., που αποτελούσε το ένα από τα κτίσματα μιας οικοδομικής νησίδας. Η πρωιμότερη φάση κατοίκησης τοποθετείται, σύμφωνα με τις ενδείξεις της κεραμικής, στο β΄ μισό του 6ου αι. π.Χ. Η οικία εγκαταλείφθηκε στο τελευταίο τέταρτο του 4ου αι. π.Χ. ή στις αρχές του 3ου αι. π.Χ. Τα οικοδομικά της κατάλοιπα επαναχρησιμοποιήθηκαν, μετά τις απαραίτητες μετασκευές και προσθήκες από τα μέσα του 4ου έως τα μέσα του 5ου αι. μ.Χ. Η τελευταία φάση κατοίκησης στον ίδιο χώρο τοποθετείται χρονολογικά από το δεύτερο μισό του 5ου έως τα μέσα του 6ου αι. μ.Χ. Σημαντικός αριθμός των κινητών ευρημάτων προήλθε από τον καθαρισμό του ενός από τα δύο πηγάδια που εντοπίστηκαν στον χώρο της οικίας.

Η δημοσίευση των αποτελεσμάτων θα ολοκληρωθεί το 2017.

Πηγή: [Εντυπη kathimerini.gr](http://Εντυπη.kathimerini.gr)